

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1204 -0 /2017
Érkezett:	2017 JÚN 02.
Példány:	1
Melléklet:	4 db
Kezelőiroda:	<i>un</i>

Tisztelt
Alkotmánybíróság!

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 14.	
FÜZET: 14	
Küldési mód: / E-mail / Faxon	
Dátum:	2017 -05- 0 8
Tárgy:	
Tárgyszám: 27328/	
Jelölés: 21. Foh / 6 16	

A Fővárosi Törvényszék útján

György Sándor

indítványozó panaszos

Képv.:

Lomnici Ügyvédi Iroda

Dr. Ifj. Lomnici Zoltán ügyvéd útján

(1188 Budapest, Bocskai utca 41/b.

Fszt.3

Lomnici Zoltán
LOMNICI ÜGYVÉDI IRODA
Dr. Ifj. Lomnici Zoltán PhD. ügyvéd
1188 Bp., Bocskai u. 41/B. Fsz. 3.
Tel.: 06(30) 304-0154
Fax: 06(1) 530-2974

a Fővárosi Ítéltábla

4.Pkf.27.328/2016. számú végzésének
megsemmisítése iránt

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **György Sándor** [redacted] indítványozó, meghatalmazás alapján eljáró jogi képviselőm útján, mint a támadott, az alábbiakban részletezett bírósági döntés alapjául szolgáló per **felpereseként érintett**, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-a alapján tisztelettel az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

I.

Nyilatkozatok és indítványok az Abtv. 26. § (1) bekezdés, Abtv. 26. § (2) bekezdés, Abtv. 27. § alapján

- 1./ Az alábbiakban részletezett okfejtés nyomán indítványozom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg az engem, mint felperest perújítás megengedhetősége tekintetében elmarasztaló Fővárosi Ítéltábla **4.Pkf.27.328/2016/2.** számú végzése (a végzés átvételének időpontja: 2017.03.08) – beleértve a Fővárosi Törvényszék 71.P.21.704/2015/25. számú első fokú végzését – alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogom.
- 2./ A rendelkezéseimre álló jogorvoslati lehetőségeimet a 3373/2012. (XII. 15.) AB végzésben foglaltak szerint kimerítettem, az ügyben egyéb eljárás nincs folyamatban, a Fővárosi Törvényszék végzése az ügy érdemében hozott döntés.
- 3./ Kérem az első fokon eljáró bíróságot, hogy az végzés végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig az Abtv. 53. § (4) bekezdése, illetve a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 359/C. § (1) bekezdése alapján függessze fel.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy hívja fel az első fokon eljáró bíróságot a végzés végrehajtásának felfüggesztésére a Pp. 359/C. § (2) bekezdése alapján.

- 4./ Kérem továbbá a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az indoklásban részletezettek alapján vizsgálja meg, hogy az ügyben eljáró bíróságok eleget tettek-e az Alaptörvény 28. cikkében rögzített azon kötelezettségüknek, hogy a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük. A hivatkozott bírósági határozatok megítélésem szerint nem felelnek meg az Alaptörvény 28. cikkében foglalt követelménynek, ennek keretében az Alkotmánybíróság ismertetett gyakorlata alapján analízisre szorul, hogy az eljáró bíróságok a polgári eljárásjog szabályait az Alaptörvénnyel összhangban értelmezték-e döntésük során. A Pp. 8. § (1) bekezdésének első fordulata szerint a bíróság köteles biztosítani, hogy a felek és a per többi résztvevője jogaitak rendeltetésszerűen gyakorolják.

A 206. § (1) bekezdés szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el. A Pp. 221. § (1) bekezdés első fordulata alapján az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével.

- 5./ Az Alaptörvényben biztosított és jelen alkotmányjogi panasz szempontjából vizsgálendő jogosultságok megnevezése:

- **XXVIII. cikk (1) bekezdés (pártatlan bíróság, tisztességes tárgyalás)**
- **25. cikk (3) bekezdés (a Kúria biztosítja a jogalkalmazás egységét)**
- **26. cikk (1) bekezdés (a bírák alá vannak rendelve a törvénynek)**
- **28. cikk (a bíróság a jogszabályt azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezi)**

E körben utalnék arra, hogy Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint alapvető jog törvényben, más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

- 6./ Az Alaptörvény 24. cikk (2) Az Alkotmánybíróság [...]
- b) bírói kezdeményezésre felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját;
 - c) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját;
 - d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját; [...]
 - f) vizsgálja a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközését; [...]
- (3) Az Alkotmánybíróság [...]
- b) a (2) bekezdés d) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést; [...]

Ez azt jelenti, hogy alkotmányjogi szempontból (tehát nem általában a törvényértelmezés helyességét vizsgálva vagy perbeli bizonyítási ügyeket felülbírálv) a jövőben az Alkotmánybíróság megsemmisítheti a bírói ítéleteket.¹

- 6.1. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekkel összefüggésben mondja ki, hogy a Fővárosi Ítéltábla megsértette az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1) bekezdésben**, 25. cikk (3) bekezdésben, a 26. cikk (1) bekezdésben, illetve a 28. cikkben foglaltakat, ezáltal az indítványozó alapjogai sérültek, a határozat nem alapjogkonform.

II.

A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, a pertörténet röviden)

- 7./ A Fővárosi Ítéltábla eljárása alapjául szolgáló tényállás szerint György Sándor megbízó 2000. július 3. napján ráépítési szerződés elnevezéssel szerződést kötött az E [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a továbbiakban: cukrászda). A szerződésben a felek rögzítették, hogy a cukrászda fel kívánja újítani, és át kívánja építeni a szerződéskötést megelőzően tulajdonába került, [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] helyrajzi szám alatt felvett ingatlant, hogy azt a későbbiekben cukrászdaaként hasznosítsák.

¹ Ld.: Jakab András: A bírói jogértelmezés az Alaptörvény tükrében in.: JEMA, 2011/4., Ld. még: Dr. ifj. Vég Tibor: Az alkotmányjogi panasz ügyvédi szemszögből; Ügyvédek lapja, 2016/3. 3. o.

A rekonstrukció várható költségét 500 millió forintban határozták meg, melyhez a cukrászda mintegy 200 millió forint összegű bankhitelt vehetett fel, így a beruházás forrásigénye 300 millió forint volt. A megbízó a szerződésben vállalta, hogy a cukrászda rendelkezésére bocsátja a hiányzó forrást a szükséges időpontban és részletekben, melynek fejében az ingatlan 1/3 tulajdoni hányadát a bankhitelek biztosítására kikötött zálogjogosultságok ingatlan-nyilvántartásból való törlését követően megszerzi, rögzítve azt is, hogy a megbízó anyagi hozzájárulásának kifejezett célja a tulajdonszerzés. Ezen időpontig az építési munkálatokat saját nevében végeztető cukrászda a folyósított összegeket kölcsönként tartja nyilván.

Az ingatlanra 2001. február 21. napján a Szeged Megyei Jogú Város Önkormányzata (a továbbiakban: önkormányzat) javára szóló elővásárlási jog került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba.

2001. március 29. napján a megbízó a cukrászda tagjává vált, melyre tekintettel a megkötött szerződést akként módosították, hogy a korábban megjelölt összeget változatlan módon, de tagi kölcsön jogcímén bocsátja a cukrászda rendelkezésére. A szerződést később (2001, 2003, illetve 2007 folyamán) ismét módosították a cukrászda által felvett további pénzügyi hitelek biztosító, az ingatlant érintő zálogjogosultságok bejegyzésére tekintettel. A megbízó és a cukrászda 2002. június 30. napján tagi kölcsönszerződést is kötöttek egymással, rögzítve, hogy a korábban kötött szerződés alapján további 40 millió forint összeget nyújt kölcsönként a felújítási munkálatok költségeinek fedezésére, mely kölcsön visszafizetésre nem kerül, hanem a tulajdonszerzés időpontjában kerül elszámolásra.

A megállapodások alapján a megbízó ezt követően 2002. augusztus 1. napja és 2004. szeptember 13. napja között számos részletben bocsátotta rendelkezésre a vállalt összeget tagi kölcsönök formájában a cukrászda részére.

A megbízó mindösszesen 356.353.000,- forint összeggel járult hozzá az építési munkálatok kivitelezéséhez. A cukrászda a Fővárosi Bíróság jogerős végzése alapján 2009. február 17. napjával, mint kezdő időponttal, felszámolás alá került. November 17. napján a felszámoló pályázatot írt ki az ingatlan értékesítésére 355 millió forintban megállapított becsértékkel.

A pályázat győztes ajánlata 280 millió forintos vételárajánlatot tartalmazott. A felszámoló értékesítésről szóló tájékoztatása alapján az önkormányzat közgyűlési döntéssel az elővásárlási jog gyakorlásáról határozott, melynek következtében a cukrászda és az önkormányzat között 2010. március 26. napján adásvételi szerződés jött létre az ingatlan vonatkozásában.

Az adásvételi szerződés érvénytelensége iránt a [REDACTED] által indított per tényére tekintettel a felek letéti szerződést kötöttek egymással, rögzítve, hogy az ajánlati biztosíték megfizetését követő vételárhátralék megfizetésére letét útján kerül sor, melynek keretében a letéteményes az ingatlant illető perek kimenetelétől függően utalja át a letett összeget a cukrászda, mint jogosult, vagy az önkormányzat, mint letevő részére. A letéti szerződés alapján a cukrászda az ingatlan tulajdonjogának bejegyzése iránti engedélyt kiadta, az önkormányzat tulajdonjoga 2010. október 5. napján bejegyzésre került. A megbízó 2010. április 23. napján, illetve július 7. napján írásban közölte a cukrászda, illetve az önkormányzat felé, hogy az ingatlan 1/3 arányú ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonosa, és bejelentette tulajdoni igényét, mely igényt mind a cukrászda, mind az önkormányzat elutasított.

- 8./ A felperesi megbízó 2010. október 20. napján nyújtott be keresetet a Fővárosi Törvényszékhez a cukrászda és az önkormányzat ellen, melyben – módosítását követően – kérte tulajdonjogának megállapítását, eshetőlegesen pedig 300 millió forint és járulékaik megfizetésére egyetemlegesen kötelezni alpereseket jogalap nélküli gazdagodás jogcímén. A kereseti kérelmek közül a tulajdonjog megállapítása iránti és az önkormányzattal szembeni jogalap nélküli gazdagodás megfizetésére kötelezés iránti kérelmeket a törvényszék részítéletben utasította el. A megbízó fellebbezése nyomán eljárva a Fővárosi Ítéltábla hatályon kívül helyezte a részítéletet és a per újabb tárgyalására utasította a törvényszéket, hivatkozva arra, hogy a kereseti kérelmek halmazata csupán látszólagos, ezért részítélet nem hozható, a kereseti kérelmekről együttesen, ítéletben kell határozatot hozni. Egyebekben rámutatott arra, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a törvényszék ténybeli és jogi következtetései helyesek. A megismételt eljárásban a megbízó módosította keresetét, kérve a cukrászda és az önkormányzat között létrejött adásvételi szerződés, annak módosítása, a letéti szerződés, valamint az elővásárlási jog gyakorlásáról szóló önkormányzati nyilatkozat semmisségének megállapítását, és ennek következtében az eredeti állapot helyreállítását.

Kérte továbbá annak megállapítását, hogy ráépítés címén az ingatlan 1/3 tulajdoni hányadát megszerezte, ennek hiányában a cukrászda kötelezését 300 millió forint megfizetésére jogalap nélküli gazdagodás jogcímén. Az adásvétel semmisségének megállapíthatatlansága esetére kérte tulajdonjoga ráépítés címén történő megszerzésének megállapítását, ennek hiányában az önkormányzat kötelezését 300 millió forint megfizetésére jogalap nélküli gazdagodás címén.

A keresetet a törvényszék a megismételt eljárásban 2013. január 22. napján elutasította, rögzítve, hogy a szerződések semmissége nem állapítható meg, azok nem ütköztek jogszabályba, illetőleg nem jogszabályok megkerülésével kötötték. Rögzítette továbbá, hogy a ráépítés szabályai a jelen esetben nem alkalmazhatók, a megbízó ezen a jogcímen nem szerezhette tulajdont. Végezetül megállapította, hogy a jogalap nélküli gazdagodásra épített igény a cukrászdával szemben a jelen eljárásban nem, az önkormányzattal szemben pedig egyáltalán nem érvényesíthető. Az ítélettel szemben a megbízó fellebbezést nyújtott be, melynek alapján a fellebbezés elbírálására jogosult ítélőtábla június 19. napján tartott tárgyalást. A másodfokú bíróság a felperes fellebbezési eljárási illetékfizetési kötelezettségének felemelése mellett az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Álláspontja szerint a ráépítés, mint jogi tény nem valósult meg, hivatkozva arra, hogy a felperes az építkezést nem saját maga folytatta az I. rendű alperes tulajdonában állt ingatlanon.

- 9./ A felperes a perújítási kérelem alapjául szolgáló, a megelőző peres eljárásban el nem bírált, figyelmen kívül hagyott tényekről, és azok elbírálása iránti igényének felülvizsgálati eljárásban mint rendkívüli perorvoslati eljárásban való érvényesíthetlenségéről 2016. áprilisában szerzett tudomást, abban a formában, miszerint újra nyithat Szegeden a [REDACTED] és egy olyan információt fedezett fel e körben, hogy összesen 620 millió forintos tartozást halmozott fel, amelyből 570 millió forinttal adósa egy banknak is. Az összegek nyomán újra aktuálissá vált az a kérdés, hogy a [REDACTED] által az alapper során készített szakvélemény esetlegesen pontatlan és nem teljesen megalapozott. A felperes által felkért [REDACTED] okl. építőmérnök, igazságügyi szakértő a 2016. április 30. napján kelt szakvéleményében súlyos hiányosságokra hívta fel a figyelmet az alapeljárásban felhasznált [REDACTED] által készített szakértői véleményben fellehető és beazonosítható adatok és megállapítások tekintetében.

III.

Indokolás az érintett bírósági döntéseknek az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével ellentétes mivolta vonatkozásában

- 10./ Álláspontunk szerint sérült az indítványozó Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésben és 28. cikkben rögzített alapjoga, amikor az eljáró bíróságok nem vették figyelembe, azon körülményt, amelyet a **BDT 2008.1850** számú, Debreceni Ítélőtáblán született döntés is rögzít, jelesül az **alapperben el nem bírált tény**, bizonyíték és jogerős határozat a Pp. 260. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján vagylagosan lehet a perújítás alapja, tehát **bármely körülmény kizárólag egymaga is elegendő a perújítás kezdeményezéséhez.**

A perújítási okként hivatkozott tény „alapperben el nem bíralt” volta azt jelenti, hogy arra **a bíróság döntése nem terjedt ki.**² A fenti értelmezést támasztja alá a BH1994. 390. sorszám alatt közölt eseti döntés. Az abban kifejtettek szerint a perújításra okot adó új tényre vonatkozó tudomásszerzéstől számított 6 hónapos határidőt a fél akkor is elmulasztja, ha a perújítási kérelmét az új tényt bizonyító szakértői vélemény kézhezvételét követő 6 hónapon belül terjeszti elő, de a tényről már korábban is **biztos értesülése volt**. Ennek megfelelően nem helytálló a bíróságok azon megállapítása, miszerint „a bizonyítás körében a felperes által hivatkozott adatok, megállapítások felhasználásra nem kerültek, [REDACTED] szakértő véleménye a perújító felperes által hivatkozott tekintetben felhasználásra nem került. Az ügyben eljáró bíróságok állításával szemben a Fővárosi Törvényszék 27.P.26.844/2010/39. számú ítélete indoklásában /2. oldal 2. bekezdés/ a bíróság a per tárgyát képező dokumentumnak minősíti [REDACTED] igazságügyi műszaki szakértő által készített – dátum nélküli szakvéleményét. Erre egyértelműen szintén utal a perújított felperes 2011. július 4. kelt bizonyítási indítványa, /2. oldal 7. bekezdés/ jölehet ezen tényről 2016. június 24. kelt előkészítő iratában már nem kívánt tudomást venni. /6. oldal 7. bekezdés/

- 11./ **Sérült az Alaptörvényben 26. cikk (1) bekezdésben, illetve 28. cikkben foglalt alapjoga az indítványozónak, amikor a bíróságok az eljárásuk során figyelmen kívül hagyták a Pp. 260. §, 261. §, 266. §, 269. § alatt található rendelkezéseket.**

² Vö.: Polgári perrendtartás magyarázata: II. kötet, 1445-1447. oldal, CompLex Kiadó Kft. Budapest, 2007.

A Pp. 260. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítélet ellen perújításnak van helye, ha a fél oly tényre vagy bizonyítékra, illetőleg olyan jogerős bírói vagy más hatósági határozatra hivatkozik, amelyet a bíróság a perben nem bírált el, feltéve, hogy az - elbírálás esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezhetett volna („*novum*”). Az új ténynek és az új bizonyítéknak nem kell feltétlenül összekapcsolódnia: kivételesen a tény vagy a bizonyíték önmagában is alkalmas lehet a perújításra.³ A 266. § (1) bekezdése alapján a bíróság hivatalból vizsgálja, hogy a perújításnak a meghatározott előfeltételei fennállnak-e. A megengedhetőség körében azt kell elbírálni, hogy a perújító fél által a perújítás alapjául felhozottak valóságuk bizonyítása esetében alkalmasak lehetnek-e arra, hogy a bíróság a perújító félre kedvezőbb határozatot hozzon. A 261. § (1) bekezdése alapján a perújítási kérelem előterjesztésének határideje hat hónap; ezt a határidőt a megtámadott ítélet jogerőre emelkedésétől, ha pedig a perújítás okáról a fél csak később szerzett tudomást, vagy csak később jutott abba a helyzetbe, hogy perújítással élhessen, ettől az időponttól kell számítani.

- 12./ A Pécsi Ítéltábla BDT2004. 921 számú döntésében egyértelműen leszögezi, hogy a perújítással élő fél nem köteles bizonyítani, elegendő valószínűsítienie azt a tényt, hogy a perújítás okáról mikor szerzett tudomást. *A töretlen gyakorlat szerint ugyanis a perújító fél az okról a jogerőre emelkedés után szerez tudomást és nincs akadályozva az érvényesítésben, a 6 hónapos határidőt a tudomásszerzéstől kell számítani. A tudomásszerzést elég a perújító félnek valószínűsíteni. Ez jelen eljárásban felperes részéről megtörtént.*

Sérült továbbá az indítványozó Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésben foglalt alapjoga az alábbi iránymutató döntésben rögzítettek alkalmazásának elmulasztásával.

A Kúria töretlen gyakorlata alapján perújításnak helye van, ha annak alapjául szolgáló tények és körülmények az alapperben nem voltak ismertek. Hangsúlyozni kívánjuk, hogy a Legfelsőbb Bíróság korábban egy gyakorlatilag teljesen azonos jogi státusz mellett adott helyt a felperes keresetének. (Legf.Bír.Pfv.VI.21.170/2008.)

³ Ld.: Kengyel Miklós: Magyar Polgári Eljárásjog, Osiris, Bp. 2006, 393-402.

A Legfelsőbb Bíróság pedig kétséget kizáró módon rögzítette, hogy a perújítási kérelem előterjesztésére nyitva álló hat hónapos határidőt a szakvélemény kézhezvételétől kell számítani, ha a fél a perújítás korábban is feltételezett okáról a szakvéleményből szerzett biztos tudomást. (BH1992. 546.)

- 13./ A felperes a perújítási kérelmét az elsődleges kereseti kérelme szerint az eredeti állapot helyreállítása érdekében a Pp. 260. § (1) bekezdés a) pontja alapján azon új, általa később felismert tényre hivatkozással terjesztette elő, hogy a perben felhasznált szakvélemény alapvető fogyatékoságai okán a per elbírálása szempontjából sem volt alkalmas.

A perújítás megengedhetősége körében a Pp. 260. § (1) bekezdése a) pontjában megjelölt ok esetén a Pp. 266. §-ának (1) bekezdése alapján a bíróság által hivatalból vizsgálándó körülmények, a perújítás megengedhetőségének a 260-262. §-aiban meghatározott konjunktív előfeltételi a következők: a kérelem előterjesztése hat hónapon belül (Pp. 261. § (1) bekezdés); a fél olyan tényre vagy bizonyítékra, illetőleg olyan jogerősbírói vagy más hatósági határozatra hivatkozik, amelyet a bíróság a perben nem bírált el, feltéve, hogy az – elbírálás esetén – reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna (Pp. 260. § (1) bekezdés a) pontja, 266. § (1) bekezdés második mondat); ha a fél a hivatkozott tény, bizonyítékot vagy határozatot a korábbi eljárás során hibáján kívül nem érvényesíthette (Pp. 260. § (2) bekezdés).

Bármely feltétel hiánya esetén a Pp. 266. §-ának (2) bekezdése alapján a bíróság a perújítás megengedhetőségének a hiányában a perújítási kérelmet, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant, elutasítja. Az előfeltételek fenti sorrendje a vizsgálatuknak is okszerű sorrendje: a bíróság mindenek előtt a szubjektív határidő betartásáról foglal állást, ennek hiányában sürgősen vizsgálja a megengedhetőség további törvényi előfeltételeit.

Az elsőfokú bíróságnak a határidő megtartottságát a perújítás okáról, a perújítás alapjául szolgáló tényről történt tudomásszerzés kapcsán kellett vizsgálnia, a felperesnek a tudomásszerzés időpontját elegendő volt valószínűvé tenni.

- 14./ A hiba felismerését az jelenti, ha a jogosult tudomást szerez mindazokról a hibával kapcsolatos tényekről, amelyek ismerete szükséges a hiba miatti szavatossági igény érvényesítéséhez., vagyis a hibajelenség észlelése mellett felismeri a hiba okát, terjedelmét, jelentőségét és következményeit is (1/2012. (VI.21.) PK vélemény a hibás teljesítéssel kapcsolatos egyes jogalkalmazási kérdésekről.). A perújítási okként hivatkozott „*novum*”, az alapperben el nem bírált új tény, a szavatossági igény érvényesítését megalapozó hiba következménye, ezért az alapperbeli tények körébe tartozik. Nem a jogerős ítélet után keletkezett, csupán akkor vált felismerhetővé. Az igényérvényesítés ténybeli alapja a perújítási eljárásban is az ingatlan vizesedése.

A következmény okozatiságot feltételez. Ezért a felismerés és a perújítási okról történő tudomásszerzés időpontja egyaránt az, amikor a hiba a perben felhasznált szakvélemény tekintetében a felperes tudomására jut és az ok-okozati összefüggést szakember valószínűsíti. A felperes a hibát a következményekre is kiterjedően, tehát teljes körűen hibáján kívül nem ismerhette fel korábban. A perújítás, mint a tények megállapításával kapcsolatos jogsérelem orvoslására irányuló rendkívüli jogorvoslat a Pp. 260. § (1) bekezdés a) pontjára alapított perújítási kérelem esetén az alapeljárás ténybeli hibáinak kiküszöbölésére szolgál. Az ott írt feltétel teljesülése a határidő megtartása miatt a megengedhetőség körében volt vizsgálandó.

IV.

Petitum, egyéb rendelkezések

- 15./ Az Alaptörvény 28. cikk első mondata akként rendelkezik, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.

Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban foglalta össze. A határozatban megfogalmazott megállapításokat az Alkotmánybíróság utóbb több döntésében⁴ is megerősítette és gyakorlattá formálta.

⁴ Ld.: 5/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 75.; 14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118-120.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 211.

A testület által kimunkált alkotmányos mérce értelmében a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni.

E körben rögzítendő, hogy az Alaptörvény XV. Cikk (1) bekezdésében rögzített törvény előtti egyenlőség, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkében is megfogalmazott tisztességes eljáráshoz való jog és a fentiekben már hivatkozott Pp. 1. §-ában előírt, a jogvita pártatlan eldöntésének követelménye csak akkor valósítható meg, ha a bíróság a törvényi szintű jogi norma alapulvételével és betartásával a peres felek számára esélyegyenlőséget biztosít.

Az Alaptörvény 28. cikk első mondata akként rendelkezik, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. **Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.**

Jelen esetben, a fent rögzített indokok alapján a jogbiztonsággal konkuráló jogállami elv az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető alapjog. Különös jelentőséggel bír a Kúria eljárása során mellőzött azon bírói gyakorlat által kimunkált tétel, amely alapján a tisztességes eljárás elemét képező fegyveregyenlőség elve a bizonyítékok beszerzése körében a közigazgatási eljárásban a hatóságra és az ügyfélre is vonatkozik [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bek.; EH 2015.09.K33].

16./ Az indoklásban részletezettek alapján tisztelettel

kérem

a Tisztelt Alkotmánybíróságot, állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla 4.Pkf.27.328/2016/2. számú végzésének (a végzés átvételének időpontja: 2017.03.08) – beleértve a Fővárosi Törvényszék 71.P.21.704/2015/25. számú végzésének – alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg az Abtv. 43. § (1) és (4) bekezdései alapján.

Tájékoztatam a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az eljárás során **adataim kezeléséhez hozzájárulok.**

Indítványozom továbbá, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 57. § (3) bekezdése alapján az alapüggyel kapcsolatos iratanyag megküldése céljából keresse meg az ügyben eljáró bíróságokat.

Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 27. § (4) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz benyújtására vonatkozó meghatalmazást jelen beadványomhoz csatolom.

Jelen beadvány egy példányát az Abtv. 53. § (2) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Törvényszéken terjesztem elő.

Kelt: Budapest, 2017. május 05.

Tisztelettel:

György Sándor
indítványozó

Melléklet: Ügyvédi meghatalmazás 1 (egy) eredeti példánya